

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Ինքնակազմ գրվում են միմյանց խմբագրական մեջ:

(Խմբագրական գրասենյակում են ուղղակի
Трудовой Редакция „Мир“)

ՄԵԼԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Խաղի կիրակի և տոն օրերին):

Հայտարարութիւն ընդունվում է ամեն շաբաթով:

Հայտարարութիւնների համար վճարում են
խաբանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԿԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Անձնագրաւորութիւնը.— Ներքին տեսու-
թիւնը Հայոց Թաւրոսը, Նախակ Սինախից, Նա-
մակ Նուխուց, Ներքին լուրեր.— Արտաքին
տեսութիւնը, լուսինները.— Յայտարարութիւն-
ներ:

ԱՆՁՆԱԳՐԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Հատ բաներում մեր ամբողջը,
ենթարկելով դարեւոր նախապա-
շարմունքներին, յանցանք է հա-
մարում անձնագրաւորութեան
զգացմունքը:

Օրինակ մի հիւանդութիւն,
ծաղիկ է յայտնվում մի հայ ըն-
տանիւրում.— և հայ ամբողջը
է համարում մարտուն այդ հիւան-
դութեան դէմ, դիմել բժշկական
օգնութեան, որովհետեւ նրա հա-
կացողութեամբ այդ հիւանդու-
թիւնը լստուած է ուղարկել
մարդկային ցեղի մեղքերի հա-
մար... Լմեն մի ցաւ, ամեն մի
հիւանդութիւն իր հրեշտակն ու-
նի, կարծում է մեր տգէտ ամբո-
լոր բժշկել մարդուն ցաւից, օրի-
նակ բժշկել ուղեւալ մանուկին
ծաղիկ ասված հիւանդութենից,
հայի կարծիքով մահացու մեղք է
լստուած դէմ, այլ պէտք է հի-
ւանդութեան հրեշտակին դու-
րեկան լինել նրան հաճելի լի-
նել, որ հրեշտակի գութը շարժվի
և նա ազատի երեսային նրան
սպաւնող մահից...

Որքան այդ տեսակ նախապա-
շարմունք կորստաբեր է, ինքնի-
րան հասկանալի է:

Բերենք այժմ մի ուրիշ օրի-
նակ:

Գիւղացու դաշտերի վրա երե-
ւում է մորեխ, որ սպաւնում է
ոչնչացնել երկրի ամբողջ հունձը
և գցել գիւղացուն վերջին աղքա-
տութեան մէջ... Գիւղացուն ըս-
պաւնում է թանգութիւն, աղ-
քատութիւն, գուցէ և սով... Բայց
գիւղացին և այս դէպքում անձ-
նագրաւորութիւնը մահացու
մեղք կը համարի: Դուրս գալ
դաշտ և միացած ոյժերով աշ-
խատել ոչնչացնել փաստակար մի-
ջատը, գիւղացին երբեք չի հա-
մաձայնի: Դա հաւատացած է,
որ մորեխը երկնային պատիժ է,

որ լստուած ուղարկել է մեզ
մեր մեղքերի համար, ուրեմն ջա-
նալ ոչնչացնել մորեխը, նշանակում
է ընդդիմանալ լստուածու կամ-
քին, որ ի հարկէ ապարդիւն
գործ է:

Երգախոյ մեր ամբողջի մէջ
տիրապետող խոր նախապաշար-
մունքը արգելք է լինում մեծ
մասամբ հայի մէջ անձնագրաւո-
րութեան զգացմունքի զարգա-
նալուն, արգելք է լինում նրա
մէջ ամեն առաջագիմութեան և
ուրեմն նպաստում է անշարժու-
թեանը...

Հրեշտակը նախապաշարմունքը
այնտեղ է հասնում հայ ամբողջի
մէջ, որ նա հնարելով զանազան
առասպելներ, ինքն սկսում է հա-
ւատալ այդ առասպելներին: Հայ
ժողովրդի մէջ սաստիկ տարած-
վում է այն համոզմունքը, որ մո-
րեխի թեւերի վրա գրված է եր-
բայերէն լեզուով «Լստուածու պա-
տիժ» խօսքը, ուրեմն կուէլ այդ
միջատի դէմ, ոչնչացնել ուղեւալ
նրան, նշանակում է մեղանշել
լստուածու կամքի դէմ, նշանակում
է սրբապղծութիւն գործել...

Եթէ այդպէս շարունակի մեր
ամբողջը, մանաւանդ առաջնորդ-
ված լինելով մեր տգէտ հոգեւո-
րականների ձեռքով, մենք շատ
հեշտ կարող ենք քրիստոնէութե-
նից կրկին ընկնել կռապաշտու-
թեան մէջ, հասնել եգիպտական
կրօնի հրեշտակութեանը, որ սուրբ
էր համարում և լստուածու տեղ
էր պաշտում ամեն տեսակ փա-
սակար և վտանգաւոր կենդանի-
ներին, կրօնօգիւններին, թունաւոր
օձերին, և այլն...

Բայց բաղդաւորապէս այս տա-
րի մի փոփոխութիւն է նշմար-
վում մեր Եւրկովկասի թէ հա-
յոց և թէ վրաց գիւղական աղ-
քաւնակութեան բարոյական տրա-
մադրութեան մէջ: Եյս տարի
մեր գիւղական ամբողջը, կարծես,
սկսում է հրաժարվել իր դարեւոր
փաստակար նախապաշարմունքից,
սկսում է ըմբռնել անձնագրաւո-
րութեան զգացմունքի պար-
տաւորութիւնը:

Մեր աչքի առաջն կատար-
վում է մի ուրախալի երեւոյթ.
մեր գիւղացին սրբապղծութիւն
չէ համարում ոչնչացնել իր ար-
տերի, իր հունձի, իր օրեկան
ապրուստի թշնամի, փաստակար
միջատը, և մենք տեսնում ենք որ
ամեն տեղ մեր գիւղացիները ամե-
նայն եռանդով ջանում են ոչնչաց-
նել մորեխը:

Չենք կարող չուրախանալ երբ
տեսնում ենք ժողովրդի մէջ անձ-
նագրաւորութեան զգացմունքի
արթնանալը. դա միշտ լինում է
բարոյական և մտաւոր առաջա-
գիմութեան նշան ամբողջի մէջ:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՈՑ ԹԱՍՐՈՆ

Հինգաթիւ մայիսի 15-ին, հայ դե-
րասանական մշտական խումբը ներկայաց-
րեց, կրկին անգամ, յօդուտ գերասան պ. Սու-
քիասեանցի Մօլիէրի «Դօն-Ժուան» հեղի-
նակութիւնը: Ներկայ գտնվելով յիշեալ ներ-
կայացման և, զործը փերձանալուց, մտաբե-
րեցի Պարսից երեւելի բանաստեղծ Սաօրի
մէկ խորամիտ կատակը, որի հետ աւելորդ
չեմ համարում ծանօթացնել «Մշակի» ըն-
թերցողներին: Սաօրին մէկ անգամ անցնելով
աղիւսագործի (քարփիշ կարող) մօտով լսում
է որ նա մեծ զգացմունքով երգում է իրան
բանաստեղծութիւններից մէկը: Այդ հան-
գամանքը բաւականին հետաքրքրում է պօե-
տին և նա կանգնում է լսել աղիւսագործի
երգը՝ այն նպատակով, որ իմանալ թէ օտա-
րականները արգիւք ինչպէս են ձեւակերպում
իր բանաստեղծութիւնները: Քանի բոլոր
սպասելուց յետոյ՝ Սաօրին նկատում է որ եր-
գիչը չափազանց կերպով աղմուկում է իր
գեղեցիկ աշխատանքը: Բարիանալով մտքի մէջ
տուտ երգչի անհմտութեան և չը գտնելով
ուրիշ ձանադարհ աղիւսագործին պատժելու,
պարսից պօետը սկսում է բաւականին հան-
գարտ կերպով ոտնակոխ անել նրա պատ-
րաստած աղիւսները: Աղիւսագործը տեսնելով
անձանօթի լրբութիւնը՝ յարձակվում է նրա
վրա ջարդելու նպատակով: Պօետը հանգս-
տացնելով աղիւսագործ—երգչին հասկաց-
նում է նրան, որ նրա բարեւութիւնը ամեն-
ին անտեղի է, որովհետեւ ինքը—Սաօրին
վարվում է աղիւսագործի աշխատանքի հետ
այնպէս ինչպէս նա—իրան պօեղեայի հետ:

Յանկալի է իմանալ ինչպէս կը վարվէր
արգիւք ողորմած հօգի Մօլիէրը պ. Սու-
քիասեանցի հետ, եթէ լսէր այս վերջինի
խաղը «Դօն-Ժուանի» պաշտօնում: Պ. Սու-
քիասեանց չը տիրապետելով ոչ մէկը այն
յատկութիւններից, որոնք պատկանում են
յիշեալ պաշտօնին, աւելի փառ ոտնակոխ ա-

նաւ անմահ Մօլիէրի գեղեցիկ աշխ-
տանքը, քան թէ աղիւսագործը: Նրա
խօսակցութիւնը, ոչ շարժողութիւնը և
ինչ և իցէ գերասանական մանրանկերը
համապատասխանում, թեկուզ վերջի աս-
նանում այն պաշտօնին, որը նա ունեցել
համարակութիւն (ներեցէք անկիղծութեան
ընդունել իր վրա: Նրա ուշը մեծ մաս-
շրջվում էր դէպի հասարակութիւնը, որս
զից, երեւում էր, ինչ և իցէ նիւթապատ-
շատ էր հետաքրքրում նրան քան թէ
խաղը: Դա քիչ է, փնչէ անգամ նա,
նայած որ երկրորդ անգամն է խաղում կ
միջոցում և, մանաւանդ, որ բնէնթիցիան
մինչև անգամ գերն էլ չը դիտէր, այն-
ինչպէս պահանջում է պարտքը. նայեալ
շրջվելով դէպի յուշարարը, նա նրա
էր երբեմն պահանջում օգնութիւն: Խ
Մօլիէր! Եւ այդպիսի գերասանը երեկ
օրը ստացաւ հասարակութիւնից չորս հ
թանգապին ընծաներ: Թէեւ ևս շատ կար-
քաւոր եմ յիշեալ ընծաների ուղիղ նշան
կութեան մասին, որոնք չար լեզուների ա
լով, այսօր պիտի յետ դառնան մի և չ
մագաղին, որտեղից փոխ առուած են, ք
այդպիսի հանդամանքը թեթեւութիւն
այն մարդկանց սրտին, որոնք ցաւում են
հասարակութեան արարմանը— որ նա կ
զին չէ քնահատում գերասանութեան խկա
տաղանդը: Ասէք, ինդրեմ, ինչ է նշան
կում վարձատրել պ. Սուքիասեանցի տաղան
չորս ոսկեգործ ընծայով, բայց պ. Տէր-Պ
թեանցի պէս կամի—գերասանին վարձա
լով ծափահարութեամբ: Միթէ դա ք
քաղաքավարութիւն չէ հասարակութե
կողմից: Նրկուսից մէկը կամ անբաղաւ
րութիւն է կամ պարզ անհասկացողութի
գերասանական գործի: Բոլորովին ջոկ բան
պ. Մանդինանը Լէպօրէլլայի (Դօն-Ժու
ծառայ) գերում. նրա գեղեցիկ խաղն
միայն, որ պաշտպանեց Մօլիէրի աշխատան
նրա հիւանդի կամիկական արտայայտութի
ներն էին միայն, որ կարողացան պատրու
պ. Սուքիասեանցի պակասութիւնները:

Այս անգամ օրիորդ Սիրանոյշը բաւ
սովորած իր օրը: Բայց ինչ կը վերաբե
օր. Աստղիկին՝ նա ըստ իր սովորութե
բաւական լաւ էր պատրաստուած: Նրկու
խաղն էլ կարելի է համարել բաւականաց
ցիչ, աւել ոչ: Մնացեալ գերասանների մա
աւելորդ եմ համարում խօսել:
Նրկու խօսք էլ տիկին Պաշայեան-Տէր-Գ
գորեանցի մասին: Այդ տիկինը, որը «Տօտ
վորդիւնում Տօտօի դերը կատարեց, ո
նի իրաւունք տաղանդաւոր կուլելի. դ
մանրանքը ու խօսակցութեան ձեւակերպ
թիւնները խաղի ժամանակ, ցոյց տալով բ
նական շնորք, հաստատ կերպիւ խոստան
նե ստեղծել դրանից լաւ գերասանուհի, ե
ինքը չարհամարհէ այդ պրօֆէսիան: Հաս
րակութիւնը դրան էլ վարձատրեց, բայց ի
կար ծափահարութիւնից, թանկալին ընծ
յով, որի դէմ ոչինչ չունեմ ասելու, բս
չոր շնորհակալութեանց դէպի այն պարգե
տուն, որը քնահատեց տիկինի տաղանդը: Ա
չէր լինի, եթէ տմենայն գերասանական տ
ղանդ այդ կերպով քնահատվէր...

Ե. Կ.

4-